

Kralj jagodinskih zabava: Dragan Jeremić, jagodinski DžeJ

datum unosa Aug 18, 2015

njegovim veseljima se priča svuda: DžeJ na jednom od veselja

Kada nekomе pomenete da vam je pevao Dragan Jeremić, teško da će neko znati o kome se radi. Ali, ako kažete da je to bio jagodinski DžeJ, svima će biti jasno o kome se radi i kakva je zabava kada on drži mikrofon. Veselja na kojima je on pevao pamte se po odličnoj atmosferi i prepričavaju naširoko. Iako je na nastupima prilično prislan sa svojom publikom, privatno je malo skromniji. Voli da peva, da uveseljava ljude, ali sebe nikada nije doživljavao kao veliku zvezdu i oduvek mu je prijao ovakav status kakav ima sada. O svom životu, porodici, nastupima, karijeri, ali i interesantnim upoznavanjem sa „pravim“ DžeJom, rado je govorio za naš list.

DŽEJ SA ŽELEZNIČKE STANICE

Dragan Jeremić rođen je 1958. godine u Jagodini. Muzikom se uspešno bavi već 40 godina. Međutim, on nije oduvek bio pevač. Završio je nižu muzičku školu, odsek klavir, te je karijeru započeo kao klavijaturista u bendu u Sarajevu, sa 16 godina:

-Brać Zoran i ja smo svirali sa velikim bendom u Sarajevu. Gitarista koji je pevao zabavnu muziku se razboleo. Vežbali smo pesmu „Zbog jedne divne crne žene“ i neko je predložio da je otpevam ja. Pristao sam. Ni ja, ni moj brat nismo znali da imam talenta za pevanje. Kada sam počeo da pevam, usledile su pohvale i tu sam se malo oslobodio. I tako, malo pomalo, počeo sam da pevam zabavnu muziku –počinje svoju priču Dragan.

Nadimak DžeJ dobio je na železničkoj stanici, dok je čekao voz za Veliku Planu, gde je imao zakazanu svirku:

-Dugo sam svirao u Bosni, gde je ženu i mene uhvatio rat. Ovde smo došli zbog posla. Dok smo čekali voz, ljudi su počeli da mi prilaze: „Gde si DžeJ, šta ćeš ovde?“ (smeh) Ja sam bio u čudu, nisam ni znao zašto me tako zovu. Ja tad nisam ni znao za DžeJa. Gde god da sam išao, narod je mislio da sam DžeJ. Tako se pročulo i tako je ostalo –govori priču o svom nadimku.

Dragan je tada već uveliko nastupao pod nadimkom poznatijeg muzičara, a njihov susret je bio krajnje neobičan i interesantan:

-Kakva je to slučajnost bila! Bilo je to pre petnaestak godina, bilo je leto, došao sam sa svirke kasno i nisam mogao da spavam. Izašao sam napolje da ubijem vreme. U tom trenutku staju neka kola ispred mene i neko iz njih me pita: „Je li brate, je li znaš gde se ide za Beograd?“ Mrak, dva-tri ujutru i to baš mene pita, zamisli. Ja gledam onako u mraku i vidim – DžeJ! (smeh) Objasnim ja njemu, on se meni zahvali na onaj njegov način. Nisam ga najbolje video, ni on mene, ali sam ga prepoznao po njegovom govoru. Krivo mi je što se tad nismo upoznali, a baš bih voleo. Ne zato što mene zovu DžeJ, već zato što volim tog pevača, simpatičan mi je i vidim dobrotu u njemu –priča „naš“ DžeJ sa osmehom na licu.

MILJENIK SVIH GENERACIJA

Muziku je oduvek voleo da sluša, naročito zabavnjake od kojih izdvaja Đorđa Marjanovića, Olivera Dragojevića, Davorina Popovića, Zdravka Čolića, Kemala Montena, ali voli i dobre, stare narodne pesme Tome Zdravkovića i Tozovca. Iako su i tada bila popularna takmičenja za talente, nije nastupao na njima, jer se on već uveliko bavio muzikom. Iako su po nekom nepisanom pravilu počeci u ovom poslu trnoviti, za njega to nije bio slučaj:

-Nisam imao teške početke. Moj brat je od mene stariji devet godina i uveliko je bio u poslu. Odmah sam upao u A ligu muzičara. Svirali smo najeminentnijim hotelima bivše Jugoslavije: u Sarajevu, Dubrovniku,... Imali smo svoj program, nije bilo naručivanja pesama i uglavnom smo svirali zabavnu muziku.

Uzore nikada nije imao. Kaže da je na nastupima sasvim svoj i da ne voli, niti zna da imitira druge pevače.

Takođe, kaže da ne voli statične nastupe za mikrofonom – već voli da pravi šou:

-Volim da animiram goste, da se šalim sa publikom. Možda neki put preteram, ali znam za granicu. Znam ljudi za moje šale, to prirodno izlazi iz mene, ne radim to namerno. Volim da napravim šou –iskreno će on.

Do pre nekoliko godina je stalno pevao po kafanama, ali pošto je postalo naporno danas uglavnom radi na privatnim zabavama, što mu i najviše odgovara:

-Ranije se tako radilo da smo svakog dana pevali po kafanama i u međuvremenu je to postalo jako naporno. Sad samo radim privatne zabave: krštenja, svadbe, rođendane i mnogo je lakše. Proslave punoletstva su dosta aktuelne. Kada nemam zakazanu svirku, petkom i subotom pevam u kafani „Kod Koste“. Mnogo mi je tamo prijatno, tamo su dobra deca. Omladini dosta pevam, a i oni su zadovoljni kako ja radim. Svi igramo, pevamo, ako treba i na sto se popnemo. Dešava se da neki put bude frke, ali ja tako pevam da se to brzo reši i da svima bude dobro –kaže Dragan.

DOBROTOM SVE POBEĐUJEŠ!

Iako se muzikom bavi 40 godina, kaže da nema omiljenu pesmu. Ipak, u poslednje dve godine, jedna pesma se izdvojila:

-To je pesma „Pukni zoro“ iz filma „Montevideo“. Odavno nisam čuo takvu pesmu. Mnogo je volim. Postoje i pesme koje i stari i mladi vole podjednako. Moram da znam sve pesme koje su aktuelne, to mi je posao. Moram da naučim i ove sezonske, koje traju po dva-tri meseca. Učim ih tako što ih slušam dok ih ne naučim. Ja sam celog života učenik –sa smehom priča Dragan.

Mnogi muški pevači odbijaju da pevaju pesme svojih koleginica, iz principa. To za jagodinskog Džeja nije slučaj:

-Moram da znam i ženske pesme. Ne znam baš sve, ali aktuelne moram da znam. Što da ih ne pevam kad mogu da ih otpevam? Traže ljudi i ja im otpevam na svoj način. To kod mene nije problem –iskreno govori on.

Nekada se rekreativno bavio fudbalom i košarkom, ali prema njegovim rečima, više nema kondicije za sport. Za pevanje stalno ima kondiciju. Na pitanje kada bi mogao, da li bi promenio nešto u svojoj dugačkoj karijeri, Džej odgovara:

-Ma ne, ja sam imao lep život. Možda bih o karijeri razmišljao na drugačiji način, snimio bih neki cd. Meni je bilo lepo, kao mlad sam putovao dosta i upoznao mnoge ljude, a to je najveće bogatstvo. Nikada nisam bio preterano ambiciozan, uvek sam hteo da radim, da prehranim porodicu. Dovoljno mi je što me znaju ljudi u Jagodini i što mi se jave na ulici. Ja volim ljude i ne volim svade. Sa svim kolegama sam dobar i nadam se da i oni imaju lepo mišljenje o meni, kao ja o njima. Dobrotom pobeđuješ sve. Pevao sam generacijama i generacijama, ja sam učitelj kafanskog života. Pevao sam roditeljima, a sad pevam njihovoj deci. Puno mi je srce kad mi prenesu pozdrave od roditelja. To je nešto najlepše na svetu –završavamo razgovor sa legendom jagodinskih zabava.

SUPRUGA KAO NAJVEĆA PODRŠKA

Sa suprugom Vesnom u braku je 31 godinu. Imaju dvoje dece: Danijelu (30) i Zorana (25). Iako su nasledili talenat, ne preporučuje im da se bave ovim poslom. Kaže da mu je ona oduvek bila najveća podrška i na tome joj je mnogo zahvalan:

-Ona mi je oduvek davala vetar u leđa. Uvek me je bodrila i davala podršku. Hvala joj na tome. Ona jako voli da sluša grupu „Hari Mata Hari“. Ranije sam najviše pevao zabavnu muziku, pa dok smo se zabavljali i kada dođe na neki moj nastup, znamo da treba da pevamo Hari Mata Harija. Nisam je kupio izgledom, nego pesmom! (smeh)

Od početka zajedno: Dragan (levo) i Zoran, njegov brat (desno)

NIŠTA BEZ BRATA!

Dragan danas nastupa sa svojim devet godina starijim bratom Zoranom koji ga je i uveo u posao. Kaže, on je bolji od bilo kog benda i za najveći deo njegovog uspeha, zaslužan je upravo njegov brat:

-Moj brat Zoran sa mnom svira već 40 godina. On i ja smo tandem za ceo život. On mi je najviše pomogao, što se posla tiče. Dosta toga me je naučio: kako pravilno da pevam, nisko ili visoko, zna mi intonaciju, zna kada sam nervozan... Mnogo ga poštujem, ne samo zato što je moj brat, već zato što je vrhunski muzičar. Navikli smo jedan na drugog. Samo se pogledamo i znamo šta ćemo da pevamo. Bio je bolestan mesec dana i svirao sam sa jednim bendom, ali nije to bilo to.

Dušan Miletić